

Sygn. akt XVII AmE 258/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant – sekretarz sądowy Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 16 stycznia 2020 r., znak: (...) (...) (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 258/20

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 16 stycznia 2020 r., znak: (...) (...) (...), na podstawie art 168 pkt 11a, art. 169 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2018 r., poz. 2389, z późn. zm.) w związku z art 170 ust 4 pkt 1 i 70 pkt 2 ustawy (...) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.) i art. 90 ust. 1 ustawy (...), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy (...) **Sp. z o.o.** z siedzibą w C. orzekł, że:

1) przedsiębiorca (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. nie wywiązał się z obowiązku wynikającego z art 70 pkt 2 ustawy (...) tj. obowiązku przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 52-55 ustawy (...), poprzez nieudzielenie żądanej odpowiedzi na pismo Prezesa URE z dnia 5 marca 2018 r. znak: (...). (...) (...), które zawierało żądanie przedstawienia informacji o dokonanej w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1 ustawy (...) w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, włącznie uiszczenia stosownych opłat zastępczych.

2) za niewywiązanie się z obowiązku opisanego w punkcie pierwszym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. karę pieniężną w kwocie 10 000 zł (dziesięć tysięcy złotych).

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) **Sp. z o.o.** z siedzibą w C. zaskarżając ją w całości.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie:

1. art. 70 pkt 2 w zw. z art. 168 pkt 11a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2389 z późn. zm.) poprzez ich zastosowanie w sprawie,

2. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.: art. 7, 11, 77 § 1 oraz art. 107 § 1 pkt 6 i § 3 k.p.a., poprzez zaniechanie szczegółowego wyjaśnienia zarówno na etapie prowadzonego postępowania jak i w motywach decyzji podstaw dla których w zaskarżonej decyzji przyjęto, iż zachodziła bezwzględna konieczność wymierzenia spółce administracyjnej kary pieniężnej.

Wskazując na powyższe zarzuty Odwołujący wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania w sprawie.

W odpowiedzi na Odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

- 1) oddalenie odwołania,
- 2) przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania administracyjnego na okoliczność podstawy faktycznej uzasadniającej nałożenie kary pieniężnej w niniejszej sprawie;
- 3) w razie wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego (art. 205⁴ § 1 K.p.c.), o zwolnienie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki od obowiązku osobistego stawiennictwa na posiedzeniu przygotowawczym (art. 205⁵ § 3 K.p.c.),
- 4) zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca - (...) **Sp. z o.o.** z siedzibą w C. nie odpowiedział na skierowane do niego pismo Prezesa URE z dnia 5 marca 2018 r. znak: (...). (...)(...), które zawierało żądanie przedstawienia informacji o dokonanej w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1 ustawy (...) w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, względnie uiszczenia stosownych opłat zastępczych – w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. **/k. 1-3v, k. 4-8v, k. 9 akt adm./**

Niewykonanie w terminie dyspozycji art. 70 pkt 2 ustawy (...) skutkuje z mocy prawa - w świetle art. 168 pkt 11a ustawy (...) wymierzeniem danemu Przedsiębiorcy kary pieniężnej w wysokości 10.000 zł.

W związku z powyższym, Prezes URE uznał za celowe wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia Przedsiębiorcy kary pieniężnej, w związku z niewywiązaniem się przez Przedsiębiorcę z obowiązku wynikającego z art. 70 pkt 2 ustawy (...). Pismem z dnia 17 maja 2019 r., znak: (...)(...), Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej oraz wezwał Przedsiębiorcę do przedłożenia – w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, szczegółowych wyjaśnień w powyższej kwestii oraz przesłania dokumentów mogących mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu. **/k. 10-11v, k. 12 akt adm./**

W odpowiedzi na powyższe, pismem, które wpłynęło do Urzędu Regulacji Energetyki w dniu 4 czerwca 2019 r., Przedsiębiorca udzielił odpowiedzi na ww. pismo Prezesa URE z dnia 17 maja 2019 r. załączając wymagane dokumenty w postaci „Załącznika 1A”. **/k. 13-14 akt adm./**

Pismem z dnia 8 listopada 2019 r., znak: (...) (...) (...), na podstawie art. 10 § 1 w związku z art. 73 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu prowadzonego postępowania i przysługującym mu prawie do zapoznania się z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz złożenia dodatkowych uwag i wyjaśnień. **/k. 15-15v, k. 16 akt adm./**

Przedsiębiorca w wyznaczonym terminie nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do zapoznania się z zebraniem materiałem dowodowym, ani nie złożył dodatkowych uwag, czy wyjaśnień.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym oraz twierdzeń stron, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezsprzecznie Przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą polegającą na obrocie energią elektryczną na podstawie decyzji o udzielenie koncesji. **/okoliczność bezsporna/**

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 70 ustawy (...), Prezes URE ma prawo:

- 1) wglądu do dokumentów,
- 2) żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1, w art. 44, w art. 45, w art. 48, w art. 49 oraz w art. 52-55, lub
- 3) badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1

- z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Obowiązek, o którym mowa w art. 70 pkt 2 ustawy (...) jest uprawnieniem Prezesa URE, stąd Prezes URE ma prawo żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1, w art. 44, w art. 45, w art. 48, w art. 49 oraz w art. 52-55. Uprawnienie to ma na celu umożliwienie mu realizacji jego ustawowych kompetencji – monitorowania realizacji obowiązków wynikających z ustawy (...). Zgodnie z tym przepisem Prezes URE między innymi ma prawo do żądania dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków określonych w art. 52-55 tej ustawy. Jak wynika ze wskazanych powyżej przepisów obowiązek przedstawienia dokumentów i informacji nie jest uzależniony od tego, czy na przedsiębiorcy, do którego kierowane jest wezwanie ciąży obowiązeki wskazane w powyższych przepisach. Takiej oceny dokonuje Prezes URE dysponując stosownymi dokumentami i materiałami.

Z kolei zgodnie z art. 168 pkt 11a ustawy (...) karze pieniężnej podlega ten, kto nie przedstawia Prezesowi URE dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 70 pkt 2 ww. ustawy. Wysokość tej kary określa art. 170 ust. 4 pkt 1 ustawy (...) zgodnie z którym wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 168 pkt 11a wynosi 10.000 zł.

Przepis art. 168 pkt 11a (...) został dodany do ustawy o odnawialnych źródłach energii na mocy ustawy nowelizującej z dnia 7.06.2018 r. (Dz.U. z 2018 r., poz. 1276), która weszła w życie 14 lipca 2018 r.

Przed wejściem w życie tego przepisu ustawa Prawo energetyczne przewidywała w art. 56 ust. 1 pkt 7 i 7a karę za odmowę udzielenia informacji, o których mowa w art. 28; a także świadomego lub w wyniku niedbalstwa wprowadzania w błąd Prezesa URE w zakresie przedstawianych na jego żądanie informacji, o których mowa w art. 28.

Przepis art. 56 ust. 3 określał, że wysokość tej kary wynosiła nie mogła przekraczać 15 % przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

Zgodnie natomiast z art. 28 ustawy Prawo energetyczne w brzmieniu obowiązującym w okresie relevantnym dla niniejszej sprawy - Prezes URE ma prawo wglądu do ksiąg rachunkowych przedsiębiorstwa energetycznego oraz może żądać przedstawienia informacji dotyczących wykonywanej przez to przedsiębiorstwo działalności gospodarczej, w tym informacji o jego projektach inwestycyjnych, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych. Ponadto Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a, art. 9l, art. 9m i art. 49a ust. 1 i 2, lub badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 7, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Nie ulega wątpliwości, iż w przedmiotowej sprawie powód nie wykonał w określonym terminie obowiązku wynikającego z art. 70 pkt 2 ustawy (...).

Powód jest zobowiązany jako przedsiębiorca do zachowania należytej staranności w stopniu odpowiadającym profesjonalnemu charakterowi prowadzonej przez siebie działalności, szczególnie że prowadzi ją w formie spółki kapitałowej charakteryzującej się wysokim stopniem organizacyjnym tej struktury.

Otrzymując wezwanie do udzielenia informacji od Prezesa URE, powód miał świadomość, że w roku 2016 wytwarzał energię elektryczną w mikroinstalacji, a ponadto skoro pismo nadesłane zostało do niego po raz drugi powód powinien, dochowując należytej staranności, wyjaśnić bez zbędnej zwłoki kwestię podlegania lub nie obowiązku informacyjnemu, o ile miał co do tego wątpliwości. Wskazać należy, że pismo to zawierało pouczenie o odpowiedzialności karnej za niewykonanie obowiązku, więc tym bardziej powód w swoim dobrze pojętym interesie powinien swoje wątpliwości zweryfikować. Oczywistym jest fakt, iż nie spoczywa na organie obowiązek wykraczającego poza przepisy i zasady działania administracji publicznej upewniania się, czy przedsiębiorca należycie zinterpretował ciążyący na nim obowiązek czy sformułowane w sposób poprawny wezwanie. Należy stwierdzić dodatkowo, że pismo Prezesa URE z dnia 5 marca 2018 r. nie zawiera błędów, niejasności czy braków w perspektywie obowiązku informacyjnego, pouczeń czy innych wymogów prawnych.

Doniosłym w tym zakresie pozostaje jedynie fakt naruszenia normy art. 70 pkt 2 ustawy (...), będący uzasadnioną podstawą do wszczęcia przez Prezesa URE postępowania o nałożenie kary administracyjnej, w sytuacji gdy powód nie zaprzeczył, że obowiązku z wymaganym terminie nie wykonał, a dopiero po wszczęciu przez pozwanego postępowania administracyjnego, będącego podstawą niniejszego postępowania.

Odnosząc się do zarzutu, że przepisy art. 168 pkt 11a, art. 170 ust. 4 pkt 1 oraz art. 169 ustawy (...) zostały zastosowane w sprawie, zarzut ten należy uznać za bezpodstawny, albowiem została zrealizowana obiektywna przesłanka zastosowania art. 168 pkt 11a. Powód nie przedstawił w określonym w wezwaniu terminie dokumentów lub informacji Prezesowi URE. Bez znaczenia pozostaje okoliczność, że powód przedłożył do operatora systemu dystrybucyjnego informację za rok 2016 po wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie. Pozwany, jako przedsiębiorca podlegający przedmiotowym normom, nie posiada podstaw do uniknięcia realizacji normy art. 70 pkt 2 poprzez wypełnienie obowiązku w wyniku uprzedniego zaniechania realizacji obowiązku. W konsekwencji powyższego, uzasadnione było również zastosowanie w niniejszej sprawie przez pozwanego art. 170 ust. 4 pkt 1 oraz art. 169 ustawy (...).

Odnosząc kwestii, że przepis art. 168 pkt 11a ustawy (...) wszedł w życie z dniem 14 lipca 2018 r., a zatem przed skierowaniem do powoda pisma z wezwaniem do udzielenia informacji w trybie art. 70 ustawy (...), to na

podstawie obowiązującego w dacie pisma z dnia 5 marca 2018 r. art. 56 ust. 1 pkt 7 i 7a P.e. odpowiedzialność karna za nieprzedstawienie informacji była przewidziana i wymierzona mogła być na tej podstawie kara do 15 % przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym, po drugie natomiast powód wykonał obowiązek na skutek zawiadomienia pismem z dnia 17 maja 2019 r., znak: (...)(...) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej oraz wezwał Przedsiębiorcę do przedłożenia - w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, szczegółowych wyjaśnień w powyższej kwestii oraz przesłania dokumentów mogących mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu, a zatem po wejściu w życie art. 168 pkt 11a.

Z ustalonego w sprawie, na podstawie przedstawionych dokumentów, stanie faktycznego bezsprzecznie wynika, że powód naruszył za 2016 r. nie wywiązał się z obowiązku wynikającego z art 70 pkt 2 ustawy (...) tj. obowiązku przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 52-55 ustawy (...), poprzez nieudzielenie żądanej odpowiedzi na pismo Prezesa URE z dnia 5 marca 2018 r. znak: (...)(...), które zawierało żądanie przedstawienia informacji o dokonanej w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1 ustawy (...) w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, względnie uiszczenia stosownych opłat zastępczych.

Na podstawie art. 168 pkt 11a ustawy (...) karze pieniężnej podlega ten, kto nie przedstawia Prezesowi U RE dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 70 pkt 2 ww. ustawy, przy czym nie są istotne przyczyny niedopełnienia obowiązku. Takie okoliczności jak: brak złej woli, brak świadomości lub umyślnego działania po stronie powoda, incydentalny charakter działania, nieadekwatność kary oraz brak korzyści finansowej nie mają w konsekwencji znaczenia dla powstania jego odpowiedzialności w stanie faktycznym niniejszej sprawy. Nie będą one również przesądzać o wysokości kary, która określona jest ustawowo, a więc w sposób sztywny.

Zgodnie z art. 170 ust. 4 pkt 1 ustawy (...) wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 168 pkt 11a wynosi 10 000 zł.

Niewykonanie w terminie dyspozycji art. 70 pkt 2 ustawy (...) skutkuje z mocy prawa - w świetle art. 168 pkt 11a ustawy (...) wymierzeniem danemu Przedsiębiorcy kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł. Kara pieniężna nie podlega zatem miarkowaniu, tylko jest karą sztywną za wskazane naruszenie obowiązku.

Za chybione należy przyjąć twierdzenia powoda, że organ administracji mógł odmówić zastosowania art. 70 pkt 2 w zw. z art. 168 pkt 11a ustawy (...), albowiem organ nie ma możliwości odmowy zastosowania prawa powszechnie obowiązującego.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów postępowania administracyjnego należy wskazać, że postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia tym samym stron możliwości podnoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 lutego 2007 r., sygn. akt VI ACa 952/06). Ewentualne naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w toku prowadzonego postępowania administracyjnego nie jest przedmiotem postępowania przed tutejszym Sądem, jak również nie stanowi samoistnej podstawy uchylecia decyzji w tym postępowaniu, albowiem nie ma ono wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji. Wniesienie odwołania od decyzji administracyjnej wszczynają bowiem postępowanie sądowe, w którym Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje sprawę od nowa, w zakresie przedmiotu sprawy. Należy również stwierdzić, że specyficzny tryb postępowania, z jakim mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, zasadza się na założeniu, że organ w toku postępowania administracyjnego gromadzi dowody na poparcie swoich twierdzeń, zaś strona odwołująca się czyli powód, w procesie zwalcza te dowody przedstawiając sądowi inne dowody, które zmierzają do obalenia twierdzeń organu. Sąd na nowo przeprowadza zatem

postępowanie dowodowe, gromadząc materiał dowodowy w postępowaniu sądowym, z tego też względu przebieg postępowania administracyjnego nie ma wpływu na ostateczną decyzję podejmowaną przez Sąd. Do powoda należy zatem wykazanie, że zaprezentowane przez organ dowody nie pozwalają na konkluzję taką jak w decyzji, zaś rzeczą Sądu nie jest zastąpienie organu i przeprowadzenie postępowania od początku, a jedynie ocena legalności decyzji i w zależności od przewidzianych prawem możliwości bądź zmiana decyzji bądź jej uchylenie. W sytuacji, gdy organ stosownych dowodów nie dostarczył i decyzja nie znajduje odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym, na odwołującym się nie spoczywa ciężar przeprowadzenia dowodu przeciwnego. Na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd dokonuje ustaleń faktycznych oraz dokonuje subsumcji przepisów do ustalonego stanu faktycznego, czego skutkiem jest wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91, Lex nr 3724; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98, Lex nr 35385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351 /99, Lex nr 38556; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98, Lex nr 52708) Sąd Ochrony konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć rozpoznania sprawy wynikającej z odwołania od decyzji tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Przekazanie przez Prezesa URE odwołania wszczyna kontradyktoryjne postępowanie cywilne, którego celem nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. W związku z powyższym zarzut powoda o naruszeniu przez pozwanego przepisów postępowania administracyjnego należało uznać za chybiony.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w pkt. 1 sentencji.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód - jako przegrywający sprawę – zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalonej na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Bogdan Gierzyński